

[Vagn Bro.]

rigtigt, at vi saa hurtigt gaar til saa store Ændringer. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere, hvad den ærede Ordfører udtalte; det findes Sp. 5528 i Tidenden fra sidste Samling:

„Jeg tror, jeg tør tilføje, at naar man saaledes enstemmigt stiller sig paa Lovforslagets Grund ved denne Lejlighed, er det Udtryk for Ønsket om, at man nu endelig kommer til en *Afslutning* af det mangeaarige Arbejde, der har været i Gang med Hensyn til en almindelig Revision af Loven om Rettens Pleje, og ligeledes af Hensyn til Ønskeligheden af ikke at forsinke Ikrafttrædelsen af den nye Straffelov, som vi jo alle venter skal træde i Kraft til det Tidspunkt, der er fastsat i Loven, nemlig den kommende første Januar“.

Det var det Grundlag, som den ærede Ordfører stillede sig paa for ganske faa Maaneder siden. Den højtærede Justitsminister sluttede sig i al Almindelighed til den ærede Ordførers Begrundelse for Vedtagelsen af det Lovforslag, der forelaa. Men jeg erkender selvfølgelig samtidig det faktiske, at den højtærede Minister forbeholdt sig senere at arbejde videre for saavel Domsmands Indførelse i Retsplejen som for offentlig Votering i Højesteret. Det føjede Ministeren til, men sluttede sig i øvrigt til den Begrundelse, at det var et Gode, der skete, naar vi nu kom til Afslutningen af det vigtige Arbejde, der havde staaet paa saa længe.

Nu er der altsaa ikke gaaet mange Maaneder, før vi er kommet til at staa overfor Behandlingen af i hvert Fald tre store Omraader indenfor Retsplejen: Domsmand og dermed Umiddelbarheden, offentlig Votering i Højesteret og dennes Deling i to Afdelinger og Nævningers Deltagelse i Strafudmaalingen. Det kunde vel med Rimelighed ventes, at man fra de Partiers Side, som her i Rigsdagen, baade i dette Ting og i det andet høje Ting, hvor de er i Flertal, var med til denne Overenskomst — som de i og for sig godt kan bruge det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussens Ord om: det var Afslutningen — foreløbig kunde kræve Standsning af Arbejdet — at man fra den Side vil være noget forbavset over, at man saa tidligt kommer til at staa overfor Afgørelsen af saa vigtige Spørgsmaal, som det uomtvisteligt her drejer sig om.

Hertil kommer endvidere den reelle Betragtning, at der ogsaa er det reelt rigtige i den ærede Ordførers Udtalelse, at det er heldigt, at vi paa et saadant

Omraade i hvert Fald med visse betydeligere Mellemlum kommer til en Afslutning af Arbejdet. Retsplejen er en Bestanddel og en meget vigtig Bestanddel af Landets Lovgivning, og det er af afgjort Vigtighed, ikke alene for dem, der skal udføre Rettens Pleje, Anklagemyndigheden, Politiet, Domstolene, men ikke mindst ogsaa for den læge Befolkning, at Retsplejen, om jeg saa maa sige kommer til at ligge fast.

Vi gennemførte i 1916 den store Retsplejereform, der traadte i Kraft i 1919; det var et stort og betydningsfuldt Lovarbejde. Men jeg maa dog sige, at med al den Ros, man kan yde dette Lovgivningsarbejde, maa man dog føje til, at det maa have været behæftet med overmaade mange Mangler; thi vi har i de forløbne 12—13 Aar hvert eneste Aar staaet overfor vigtige Ændringer paa disse Omraader. Derfor er det, vi nu, da vi for faa Maaneder siden er kommet til en vis Afslutning af en saa ret betydningsfuld Lovgivning, vilde mene, at det baade overfor Lægmænd og Jurister vilde være et rimeligt Hensyn, at man lod den Overenskomst, som man meget vel kan kalde Loven fra i Sommer, nu komme til at staa et Stykke Tid. Saa kan man atter, naar det viser sig nødvendigt, optage Spørgsmaal som de foreliggende.

Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne principalt henstille, at man, om jeg saa maa sige, holder sig til Overenskomsten af i Sommer. Jeg finder det rimeligst, at vi foreløbig bliver staaende herved, men subsidiært, da Lovforslaget foreligger, og man formentlig ønsker det behandlet i et Udvalg, er vi fra vor Side selvsagt rede til en saglig Drøftelse af de Spørgsmaal, der foreligger. Jeg vil hertil føje, at vi saa meget mere vil gaa ind i denne Forhandling, som jeg ikke vil bestride, at det, der kan ske i et saadant Udvalg, kan blive grundlæggende for en Lovgivning; selv om den ikke, saaledes som det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen ønskede, kommer straks, kan der dannes et Grundlag for en senere Nyordning af Retsplejen paa de Omraader, der er Tale om.

Da flere af de foreslaaede Ændringer tidligere har været drøftet, skal jeg for mit Vedkommende ikke gøre denne Debat lang, jeg kan henvise til de Udtalelser, mit Partis tidligere Ordfører (Elmquist) har fremsat, og til de Udtalelser, jeg for mit Vedkommende har fremsat under tidligere Behandlinger.

Med Hensyn til Domsmandsinstitutionens Indførelse i Straffesager vil jeg — naar jeg ser bort fra, at jeg vil mene, vi skulde